



A Bíróság **ítéletei**

a C-660/24. sz. | Bizottság kontra Magyarország, és a C-681/24. sz. | Bizottság kontra Cseh Köztársaság (Az ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogra vonatkozóan előírt határidő) ügyben

152/26. sz. sajtóközlemény

Luxemburg, 2026. október 22.

Tagállami kötelezettségszegés: Magyarország és a Cseh Köztársaság megsértette az uniós jogot azáltal, hogy általános jelleggel lehetővé tette a gyanúsítottak és a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyek ügyvéd távollétében történő kihallgatását abban az esetben, ha az ügyvéd egy bizonyos határidőn belül nem jelenik meg

E két tagállami szabályozás nem igazolható az uniós jogban kimerítően felsorolt, az ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogtól való ideiglenes eltérést alátámasztó okokkal

A büntetőeljárás során ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról szóló irányelv¹ előírja, hogy a gyanúsítottaknak és a vádlottaknak joguk van ügyvédi segítséget igénybe venni abban az időpontban és olyan módon, amely lehetővé teszi számukra a védelemhez való jog konkrét és hatékony gyakorlását.

A Magyarországgal és a Cseh Köztársasággal szemben indított kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásokban az Európai Bizottság azt rója e tagállamok terhére, hogy nem teljesítették az ezen irányelvből eredő kötelezettségeiket. Jogszábaik ugyanis általános jelleggel lehetővé teszik, hogy a gyanúsítottakat, illetve a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyeket ügyvédjük távollétében hallgassák ki, amennyiben az ügyvéd nem jelenik meg a jogszabályokban előírt határidőn belül. Magyarországon ez a határidő az ügyvédnek az érintett személy őrizetbe vételére vonatkozóan adott értesítéstől számított két óra. A Cseh Köztársaságban ez a határidő a gyanúsított őrizetbe vételétől számított 48 óra. Ez utóbbi államban a kihallgatásra akkor is sor kerülhet, ha az ügyvéd nem elérhető.

A Bizottság azt is kifogásolja, hogy Magyarország a nemzeti jogában nem írt elő az irányelvnek az ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról való lemondásra vonatkozó különös követelményeit végrehajtó rendelkezéseket.

A Bíróság teljes egészében helyt ad a Bizottság kereseteinek, megállapítva, hogy Magyarország és a Cseh Köztársaság nem teljesítette az uniós jogból eredő kötelezettségeit.

Mindenekelőtt emlékeztet arra, hogy **az ügyvédi segítség igénybevételéhez való jog** magában foglalja, hogy a gyanúsítottaknak és a vádlottak joga van ahhoz, hogy ügyvédje jelen legyen és hatékonyan részt vegyen a kihallgatáson. E tekintetben a Bíróság pontosítja, hogy ez főszabály szerint **az ügyvéd személyes jelenlétét** jelenti.

Ezt követően a Bíróság megállapítja, hogy a büntetőeljárás során ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról szóló irányelv célja a tagállamok egymás büntető igazságszolgáltatási rendszerébe vetett kölcsönös bizalmának megerősítése a büntetőügyekben hozott határozatok kölcsönös elismerése elvének érvényesítése érdekében, különösen azáltal, hogy biztosítja a gyanúsítottak és a vádlottak jogainak védelmét, továbbá célja, hogy biztosítsa a gyanúsítottak vagy vádlottak tisztességes eljáráshoz való jogának az Unió egészében közös szintjét. Ez **az irányelv e célból sorolja fel kimerítően azokat az okokat, amelyek lehetővé teszik az ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogtól való ideiglenes eltérést**. Márpedig a két vitatott nemzeti szabályozás **általános jelleggel és anélkül, hogy érvényesen hivatkozna**

ezekre az eltérést engedő okokra, lehetővé teszi, hogy a gyanúsítottakat vagy a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyeket ügyvéd távollétében hallgassák ki, ha az ügyvéd egy bizonyos határidőn belül nem jelenik meg; mindemellett a cseh szabályozás ezen túlmenően akkor is lehetővé teszi az ilyen kihallgatást, ha az ügyvéd nem elérhető.

Végül a Bíróság megállapítja, hogy még ha a magyar jogban az ügyvédi segítség igénybevételéhez való jog elidegeníthetetlen jognak is minősül, úgy tűnik, hogy a gyanúsítottak vagy vádlottak dönthetnek úgy, hogy nem élnek e jogukkal. Márpedig az ilyen helyzet e személyeknek az ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról való „lemondásához” hasonlítható, amelynek gyakorlására vonatkozó részletes szabályokat szintén a büntetőeljárás során ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról szóló irányelv határozza meg. Mivel Magyarország nem ültette át ezeket a részletszabályokat a nemzeti jogába, e tekintetben is megsértette ezt az irányelvet.

EMLÉKEZTETŐ: Az uniós jogból eredő kötelezettségeit nem teljesítő tagállam ellen irányuló kötelezettségszegési eljárást a Bizottság vagy más tagállam indíthatja meg. Ha a Bíróság megállapítja a kötelezettségszegést, az érintett tagállamnak a lehető leghamarabb teljesítenie kell az ítéletben foglaltakat. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tagállam nem teljesítette az ítéletben foglaltakat, újabb, pénzügyi szankciók kiszabására irányuló keresetet indíthat. Amennyiben azonban a tagállam a valamely irányelv átültetésére elfogadott intézkedéseket nem jelentette be a Bizottságnak, a Bíróság a Bizottság indítványa alapján már az első ítéletben szankciókat alkalmazhat.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot. A tényállás és a jogi háttér ismertetése az ügyekben releváns időszakra vonatkozik, és az ügyek iratain alapul.

A kihirdetés napján az ítéletek ([C-660/24](#) és [C-681/24](#)) teljes szövege és adott esetben az összefoglalása megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047.

Az ítéletek kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők itt: „[Curia Web TV](#)”.

Kövesse a híreket!



¹ A büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról szóló, 2013. október 22-i [2013/48/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv](#).